

DIA A DIA

amb Déu

FORÇA PER SEGUIR

Entra a la casa i els diu:

--Què són aquest aldarull i aquests plors? La nena no és morta, sinó que dorm.

Els se'n burlaven, però Jesús els treu tots fora, i pren només el pare i la mare de la nena i els qui l'acompanyaven, entra al lloc on era la nena, l'agafa per la mà i li diu:

-- Talita, cum —que vol dir: «Noia, aixeca't.»

A l'instant la noia es va aixecar i es posà a caminar.

(Marc 4, 39-42)

De vegades aixecar-se del llit és un dels esforços més grans que hom pot arribar a fer; de vegades iniciar el dia és el repte més important a superar; un cop ho has aconseguit, un cop t'has aixecat, sembla que el corrent del dia t'empeny a avançar, a seguir i fer, però més des d'un deixar-te esperonar per les obligacions que no pas des de la consciència d'escollir.

Massa vegades sumem a la nostra vida preocupacions i pors que ens porten a l'esgotament, a un cansament que et cala fins al moll de l'os i no et permet recuperar-te. Durant el silenci de la nit, en comptes de recobrar forces, permetem al nostre cap remenar totes les cabòries que l'omplen; i el que hauria de ser descans ens deixa encara més exhaurits.

No és fàcil viure lluitant amb tot allò de dolent que ens envolta, tenim el cor colpit per amor als altres, malalties i desgràcies formen part de la quotidianitat dels nostres dies i en les converses, una vegada i una altra t'adones de quines càrregues més pesades portem. Per això no és fàcil, no és fàcil aixecar-se i tornar cada matí a lluitar contra les tempestes, grans o petites, que vivim, a vegades dins nostre a vegades en la vida d'un altre.

“Aixeca’t” diu Jesús. Sembla curiós com una paraula pot fer-ho canviar tot, com pot oferir la força necessària per continuar en aquell moment del dubte de si tornar a intentar viure o quedar-nos per sempre entre els llençols de la penombra. I és curiós, sobretot, perquè nosaltres mateixos ens l’hem pogut pronunciar, però sense cap mena de resultat; i és que, a la fi, la paraula de Jesús no és mot, no són lletres en un llibre, sinó l’alè diví que quan diu fa, i quan fa transforma radicalment el nostre interior.

Per això, és bo que quan ens manca ja la força, quan el pes de les penúries és massa per les nostres ànimes i els nostres cossos, és bo d’acostar-nos a aquesta paraula pronunciada en l’alè de l’Esperit; una paraula que en llegir-se es viu, una paraula que ressona en el silenci de la matina, que estima en una abraçada i un petó i que se sent des del més senzill dels bon dia.

La font de la nostra força no brolla de l’esforç sobrehumà que massa vegades ens exigim, ni de la cantarella de frases fetes repetides automàticament des de la memòria d’un verset. La nostra força pot néixer d’aquest interioritzar una paraula, pronunciada des de l’amor i la misericòrdia, que comprèn i no demana, sinó que ofereix des de la dolça mirada de Déu, que reposa sobre les nostres vides.

Acostar-nos a la paraula Jesús, és més que llegir, és llegir des de l’alè de Déu, és meditar en allò que busquem i que el Senyor vol oferir-nos. Cantant de goig sortiré a buscar l’aigua de les fonts de salvació (Isaïes 12, 3), una aigua que s’ofereix gratuïtament i que repara i renova les nostres vides cansades. Amb el goig de saber que en ella trobaré la força que em manca, aniré a buscar la paraula de Déu que em diu: Aixeca’t, si tu no pots, jo et donaré les forces.

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)
c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98
Compte bancari: Triodos Bank c/c: **1491 0001 28 202713032**

CULTES 4t trimestre 2018

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>DIACA/AJUDANT</i>	<i>ORGANISTA</i>	<i>butlletí</i>
07-10-18	MARTA LÓPEZ (Ilegeix Abel Garcia)	Lluïsa Braña Anna Plantada		Samuel
14-10-18	MARTA LÓPEZ	Abel Garcia Jordi Perez	David Melenchón	Caroli
21-10-18	MARTA LÓPEZ	Lídia Guinot Elisabeth Cortés	Robert Bailey	Daniel
28-10-18	MARTA LÓPEZ	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Elies Cortès	Rubèn
04-11-18	MARTA LÓPEZ	Esther Rión Marta Freixes	David Melenchón	Alícia
11-11-18	JOEL CORTÉS	Pepita Sánchez Marta Huch	Robert Bailey	Samuel
18-11-18	MARTA LÓPEZ	Lluïsa Braña Anna Plantada	Esther Raduà	Caroli
25-11-18	MARTA LÓPEZ	Abel Garcia Jordi Perez	Elies Cortès	Daniel
02-12-18	MARTA LÓPEZ	Lídia Guinot Elisabeth Cortés	Robert Bailey	Rubèn
09-12-18	SAMUEL FABRA	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Esther Raduà	Alícia
16-12-18	MARTA LÓPEZ	Esther Rión Marta Freixes	David Melenchón	Samuel
23-12-18	JUDIT PALLÀS	Pepita Sánchez Marta Huch	Elies Cortès	Caroli
25-12-18 NADAL	MARTA LÓPEZ	Pepita Sánchez Marta Huch	<i>tots</i>	Marta
30-12-18	MARTA LÓPEZ	Lluïsa Braña Anna Plantada	Robert Bailey	Daniel

Dilluns 1 **octubre** Apocalipsi 22,14-17

En aquest text se'ns descriu als cristians com a feliços, com a benaurats. Aquesta felicitat està molt lluny dels models que se'ns proposen des de la publicitat i els mitjans de comunicació. No consisteix en tenir, posseir i aparentar. La felicitat no és una qüestió d'imatge o d'estat emocional. És viure una vida amb significat profund, és trobar un sentit per ser i estar en aquest món. El benaurat és aquell que ha conegut el Déu de la Vida, és el creient que viu la veritable humanitat.

Dimarts 2 **octubre** Isaïes 40,6-8

Davant el nostre passat, amb fracassos i errors, i el nostre present amb tanta injustícia, desigualtat, pobresa, guerres i altres mals, el profeta Isaïes ens recorda que la nostra obra és efímera. És per això que hem de mirar a dins nostre i reconèixer la presó de les nostres contradiccions i dubtes, de les nostres pors i ansietats. El profeta ens invita a mirar més enllà de les nostres obres i ens convida a obrir-nos a la llum que ve de la Paraula, que allibera, que dona llum i esperança. Aquesta Paraula eterna nodreix la nostra vida. No és una paraula qualsevol, és la Paraula del nostre Déu. Visquem vides que s'arrelin en la Paraula del nostre Déu!

Dimecres 3 **octubre** 1a Joan 5,1-4

Quan confessem que Jesús és el Senyor, estem afirmant que la nostra relació amb Ell transforma i canvia la nostra perspectiva de la vida. Aquesta relació està fonamentada en l'amor de Déu a nosaltres i de nosaltres a Déu. Joan ens recorda i anima a guardar i a viure els manaments de Déu, d'aquesta forma sabem que estimen Déu. No es tracta de complir els seus manaments com una obligació, tot el contrari, complir la voluntat de Déu no és cosa feixuga. Guardar els seus manaments és viure en la llibertat que Déu ens dona, és la possibilitat de viure les nostres vides amb propòsit i sentit.

Dijous 4 **octubre** Osees 13,4-5

El text té una clara connexió amb el relat de la sortida del poble d'Israel d'Egipte. El relat de l'èxode va ser una experiència fonamental en la relació de Déu amb el seu poble. Osees ens recorda que Déu intervé en la història, alliberant al seu poble de l'esclavitud i del dolor. És necessari recordar que Déu ens ha tret de la terra eixuta i àrida. Hem estat alliberats de situacions de soledat i tristesa que ens oprimien. Déu ens ha posat en terra espaiosa per a gaudir d'una nova relació amb Ell, els nostres germans i el proïsme.

Divendres 5 octubre Fets 6,1-7

En aquest relat se'ns descriu com l'església primitiva afronta el problema de les necessitats de les viudes. Per això els apòstols designen set homes que serveixin les taules. El text ens invita a reflexionar sobre les necessitats que tenen els homes i dones del nostre barri, poble o ciutat. Potser són necessitats materials, o tal vegada trobem persones que viuen en soledat i busquen algun sentit a les seves vides. No podem mirar cap a un altre lloc, hem de ser conseqüents amb la fe que professem; per això, hem de donar la nostra mà i el nostre cor al proïsme.

Dissabte 6 octubre Salm 56,8-10

Aquest salm és una invitació a la confiança en Déu. El salmista se sent perseguit i amenaçat pels seus enemics. Enmig del patiment i del dolor pot mirar més enllà, i exclamar que la seva confiança està posada en Déu. Nosaltres ens podem identificar amb el salmista. Possiblement no hi ha enemics reals, però si que hi ha situacions i circumstàncies en la vida que ens fan sentir amenaçats i ansiosos. Quan tenim problemes que ens oprimeixen, el salm ens invita a confiar i descansar en Déu que ens conforta, anima i ens fa viure confiats sabent que les nostres vides estan en les seves mans.

Diumenge 7 octubre Colossencs 1,9-11

Ser cristià és una manera d'ésser i estar en el món, diferent de les persones no creients. Per això Pau ens recorda que la nostra manera de caminar ha de ser diferent. El que ens mou ja no és el poder, la fama o el diners. La nostra motivació com a cristians és agradar Déu; és a dir, tenir i viure un estil de vida que reflecteixi que hem conegut el Senyor de la Vida. Pau ens anima a créixer en el coneixement del Senyor i a donar fruits de bones obres.

Dilluns 8 octubre Job 12,7-10

D'una manera magistral Job ens parla de Déu com al Creador que coneix la seva creació. És més, el text ens diu que la creació coneix Déu. Lamentablement els homes i les dones de les ciutats estem perdent la capacitat de sorpresa davant la naturalesa. La creació ens comunica a través de la seva bellesa que és obra de Déu. Hem de recuperar la sensibilitat davant l'olor i la bellesa d'una flor, el cant alegre d'un ocell o el blau intens del cel. !Donem gràcies a Déu per la seva creació!

Dimarts 9 octubre Efeſis 1,22-23

Pau ens presenta a Jesucrist com l'instrument de Déu per a la reconciliació universal, no només de la humanitat, sinó del cosmos sencer. L'Església és l'instrument de Crist per a fer aquesta reconciliació. En un món marcat per la violència i l'odi, l'església esta cridada a ser canal de la Gràcia de Déu que possibiliti la pau i reconciliació entre els éssers humans. Però la reconciliació també deu ser viscuda en les nostres relacions personals com un estil de vida que reflecteix l'amor de Déu.

Dimecres 10 octubre Salm 102,25-29

És un salm messiànic, que no vol dir que tot el llenguatge sigui del Messies. Són importants els nostres diàlegs amb el Senyor. Es tracta d'una relació íntima amb els nostres interrogants. Ell ens escolta i ens respon. La nostra realitat és inestable, amb tristesa i amargor. Confiar en Déu ens fa descansar i ens omple de joia. "Ell és sempre el mateix". Descansem perquè sabem que encara que el present i el futur estiguin plens d'ombres Ell té cura de nosaltres. Estem a les seves mans. No deixem escapar aquest present ple de la seva gràcia.

Dijous 11 octubre 2a Corintis 3,17-18

Ser semblants a Jesús no vol dir perdre la personalitat. Déu crea la singularitat i no vol destruir-la. No es tracta de la transformació de la personalitat sinó de modelar el caràcter. Confiem en l'esperit Sant perquè ens doni la saviesa necessària per deixar-nos canviar.

Divendres 12 octubre Mateu 6,25-27

Pensem massa sovint en el passat i en el futur, la qual cosa ens impedeix de viure plenament el present. Avui, demana a Déu que t'ajudi a fer la seva voluntat i gaudeix amb alegria d'aquest dia. Dona-li les gràcies per tot. Enmig de les pors i les angoixes del viure, posa't a les seves mans. Recorda les promeses del Senyor. Ell camina al teu costat, et guia i et dona forces.

Dissabte 13 octubre Daniel 2,19-23

“Una fe honrada i beneïda”. La nostra fe qüestionada. Nosaltres també ens enfrontem a situacions que ens amenacen. L’església primitiva pregava quan se sentia en perill. En la pregària aprenem a dependre més del Senyor. Deixa que Ell t’orienti perquè, allà on estiguis, tu també siguis un punt d’orientació per altres persones.

Diumenge 14 octubre 1Corintis 3,4-9

Déu és qui fa créixer, tant a la natura com a l’església. Però, Ell actua a través dels dons que dona als seus fills. Ell ens utilitza. Déu és fidel. Som nosaltres fidels en allò que ens pertoca? Preguem perquè l’esperit ens guï en la nostra tasca.

Dilluns 15 octubre Marc 8,31-33

És difícil entendre Jesús. Els deixebles havien posat les seves esperances en un Messies que els alliberés de la tirania romana i no havien descobert encara que el projecte de Jesús era totalment nou. No van entendre, fins més tard, que la mort per amor no era cap derrota. L’anunci de la mort de Jesús deixa, a Pere i als deixebles, sense capacitat d’entendre res sobre la resurrecció. Allò que Déu vol per nosaltres és molt millor que qualsevol bon auguri que nosaltres puguem desitjar.

Dimarts 16 octubre Isaïes 53,7-10

La missió només es pot aconseguir mitjançant sacrificis i sofriments. El missatge de la creu és l’exemple més clar de l’amor de Déu vers l’home. L’anyell es presenta humil i callat, sense voler justificar-se davant dels seus jutges. Aquest amor és el que ens fa lliures. Visquem aquesta llibertat oferta per la salvació que Crist ens dona! Som fills del Rei de reis!

Dimecres 17 octubre Fets 12,6-10

La situació de Pere és humanament desesperada. Dos soldats estan encadenats amb ell; dos altres vigilen la porta. Enmig d'això, l'àngel del Senyor convida Pere a un èxode personal, a un alliberament personal que només el Senyor pot portar a terme. Pere torna en si, com si tot el realitzat anteriorment hagués estat maquinal, però ara Pere pren consciència de l'alliberament que el Senyor ha portat a cap en la seva vida. "Jo us faré lliures" diu Jesús.

Dijous 18 octubre Jeremies 2,26-28

Aquest és un d'aquells textos incòmodes de llegir, el context del qual és el preludi d'una catàstrofe. De res serveixen les compensacions litúrgiques amb les quals el poble sempre va intentar un "arreglo" amb el Senyor, perquè les seves infidelitats el castiguen (2, 19). Aquestes infidelitats tenen a veure amb el frau, la violència, els tributs de vassallatge i altres coses que sempre afecten els més febles. Culte sense justícia no serveix per res. Aquestes són paraules pronunciades enmig de profunds canvis on es produeix una mena de mercantilisme de seguretats polítiques. Què demana Déu de nosaltres? (Miquees 6, 8)

Divendres 19 octubre Marc 6,53-56

No són els qui estan sans els que tenen necessitat de metge, sinó els malalts. Aquestes paraules de Jesús emmarquen el que va ésser la seva vida i el text ens posa enfront d'aquesta realitat. La proximitat de Jesús amb els malalts, a més del seu compromís amb aquells que no contaven en la societat, hauria d'interpel·lar-nos a tots i motivar-nos a estar a prop dels que sofreixen i consolar-los. És un privilegi poder dur sanitat, en la forma que sigui, allí on es necessita.

Dissabte 20 octubre Lamentacions 3,19-24

Aquest és un lament ple de confiança: "gran és la teva fidelitat". La vida no és fàcil per a ningú. Per això, el que és important és mantenir la confiança. La fe no és altra cosa que refiar-se d'una promesa. Ni més, ni menys. La fe no es manté de resultats favorables, ni de coses per l'estil. Es manté en la confiança dipositada en la promesa del Senyor; es manté siguin quines siguin les circumstàncies, independentment d'elles. El lament crida: no estic sol!

Diumenge 21 octubre Titus 3,3-7

Ens va salvar. Què direm d'aquest text?

"Practicàvem obres de justícia però no vàrem ser salvats per elles, sinó per la seva pròpia misericòrdia. Aquest exemple ens condueix a la moderació. Desitgeu que el govern ho tingui tot ordenat i adequat, de manera que res no us molesti. Limiteu-vos a recordar i a mirar al voltant vostre i no oblideu el que havíeu estat. Estableix [l'apòstol] una oposició entre misericòrdia, d'una banda, i justícia i tot el mèrit, per l'altra. Es tracta de la gràcia, no de justícia ni de cap mèrit per part nostra" (M. Luter, Comentari a Titus).

Cal no oblidar això per viure en contínua acció de gràcies.

Dilluns 22 octubre Salm 36,6-9

La justícia de Déu és sòlida i ferma (com les muntanyes de Déu). I la cura i la provi-dència de Déu sosté la creació. Aquells que s'emparen a la seva ombra viuen vides plenes. No desitgen altra cosa, que cercar la plenitud en Déu. Són com torrents d'ai-gües vives, sempre plens, sempre fluents. Es podria dir això mateix de nosaltres?

Dimarts 23 octubre 2a Corintis 6,1-2

Encara recordo l'impacte que em van causar aquestes paraules del profeta Isaïes, fa uns 12 anys. És el Kairós, el temps de l'oportunitat. L'apòstol es troba en una situa-ció semblant a la del profeta i, igual que llavors, és temps (Kairós) d'oportunitat i salvació. Cal que ens adonem que les persones que ens envolten poden acollir-se a aquesta oportunitat; però l'hem d'oferir amb humilitat perquè és el temps (Kairós) del Senyor.

Dimecres 24 octubre Miquees 6,6-8

Déu sempre mira el cor dels homes. Aquests versets ajuden a explicar el que signifi-ca la vida de la fe. Les diferents formes d'exterioritzar la nostra relació amb Déu són vàlides. Però, ens hauríem d'assegurar que, per sobre dels nostres símbols (siguin els que siguin) cultivem una relació autèntica amb el nostre Senyor. Això s'hauria de traduir en un compromís per la justícia social, una millor capacitat d'estimar els al-tres i una actitud d'humilitat davant de Déu.

Dijous 25 octubre Mateu 23,8-12

En aquest passatge, Jesús posa un dels pilars sobre el qual es recolza el regne dels cels: la igualtat. En una societat tan patriarcal com la que va escoltar aquestes paraules, Jesús reserva el nom de “pare” per a Déu, solament. En aquest nou escenari, el Mestre destaca que no hi ha cap diferència entre els membres de la resta de la “família”. Hi ha un sol “pare”, i tots els altres ocupem el nostre espai vital en un pla d'absoluta igualtat (els meus germans).

Divendres 26 octubre Ezequiel 34,25-27

Aquestes són paraules que ens han de donar seguretat i fer-nos agraïts. Déu va voler fer un pacte amb un poble rebel, com ho fou Israel. Aquesta veritat segueix sent vàlida, avui, per a nosaltres. Malgrat la nostra gran debilitat, Ell promet sostenir-nos i beneir-nos. Això hauria de canviar el nostre caminar per aquest món tan insegur.

Dissabte 27 octubre Joan 17,25-26

No ens hem de conformar amb qualsevol imatge incorrecta de Déu. És pitjor tenir una imatge incorrecta de Déu que no tenir-ne cap. Per això, és una benedicció conèixer el Déu que ens mostra Jesús. Només podem tenir una imatge correcta del nostre Pare celestial mitjançant Aquell que va dir ser el “camí” i la “veritat”. Aquest coneixement no és per satisfer la nostra curiositat intel·lectual, sinó per transformar -nos i donar-nos una millor capacitat per estimar. Perquè “Déu és amor”.

Diumenge 28 octubre Romans 8,26-30

Saber que l'Esperit Sant ens guia a l'hora de dirigir-nos al Pare ha de ser un gran estímulo per a la nostra vida d'oració personal i comunitària. Mai ens trobem sols amb els nostres dubtes i les nostres càrregues. Per altra banda hem de veure l'oració com un privilegi únic de col·laborar en els plans de Déu. Formem part d'aquests plans i no estem a la deriva malgrat les dificultats de les difícils circumstàncies adverses de la vida.

Dilluns 29 octubre Gènesi 35,9-12

Només podem forjar la nostra veritable identitat, com en el cas de Jacob, quan Déu surt a trobar-nos i ens revela la seva identitat. A partir d'aquest moment tenim davant nostre un autèntic model de vida basat en les promeses de Déu per a nosaltres.

Dimarts 30 octubre Fets 3,13-15

El Déu etern irromp en la història i ho fa en la persona de Jesucrist. Ell ha ocupat un lloc en la nostra pròpia història. Tots els fets de la seva vida van ser presents pels seus contemporanis. Aquests versets ens recorden que, l'episodi més extraordinari de la seva història, com fou la resurrecció, també és un fet que forma part de la història humana.

Dimecres 31 octubre Romans 1,16-17

L'apòstol Pau comença majestuosament dient que no s'avergonyeix de l'evangeli perquè és poder de Déu per a salvació de tot aquell que creu. Com deia Luter "el veritable tresor de l'església és l'evangeli de nostre Senyor Jesucrist. I la salvació es per a tothom. Déu no fa diferències. L'apòstol afegeix, citant Habacuc 2: 4, que "el just viurà per la fe". Aquesta és una doctrina que els reformadors van redescobrir, i que avui recordem i proclamem.

Dijous 1 novembre Isaïes 56,1-5

La justícia ha d'ésser un anhel nostre, Jesús ho va dir a les Benaurances: "Benaurets els qui tenen fam i set de justícia". La salvació i la justícia es donen la mà i són a prop de tots nosaltres. Benaurets aquell que guarda el pacte i no practica el mal. Ja no hem de tenir por a la mort ni a la condemnaçió, en Crist hi ha salvació per a tothom. Déu no ens oblidarà mai i a tots ens donarà un lloc a casa seva.

Divendres 2 novembre Marc 6,7-13

Els seguidors de Jesús no som uns espectadors passius. Jesús ens envia amb una missió molt concreta: predicar l'Evangelí. No necessitem grans pressupostos per a l'evangelització, Jesús vol que siguem sobris i austers; però d'una cosa podem estar segurs: tenim la seva força i el seu poder. Si algú no ens vol escoltar o no ens vol rebre és cosa seva. Nosaltres hem de predicar, i estar al costat dels que pateixen.

Dissabte 3 novembre Salm 37,3-6

Avui, a l'Esriptura hi trobem una sèrie de consells que són de vital importància per viure joiosament la nostra fe: confiar en el Senyor, fer el bé, estimar la veritat, gaudir del Senyor. Ell escolta les nostres oracions. Hem de posar tots els nostres camins, tota la nostra vida a les seves mans. Déu vol tenir relació i comunió amb nosaltres perquè ens ha creat i perquè ens estima. Podem estar confiats, el Senyor és al costat nostre.

Diumenge 4 novembre 1a Pere 2,24-25

No hem de minimitzar els nostres pecats, perquè Crist els va carregar a la creu. Prediquem a Crist. Crucificat i ressuscitat. Es el centre de la nostra fe . Per la seva creu i la seva sang hem estat salvats. Un evangeli sense creu no és evangeli. Nosaltres érem com ovelles esgarriades. Però, Crist ens ha vingut a buscar a cadascun de nosaltres, ens ha carregat sobre les seves espatlles i ens ha portat a la casa del Pare.

Dilluns 5 novembre Proverbis 3,1-6

Hem de tenir present la Llei de Déu, l'hem de meditar i l'hem d'estimar. Jesús la va resumir en dos manaments, estimar Déu amb totes les forces i el proïsme com a nosaltres mateixos. Que mai s'apartin de nosaltres la misericòrdia i la veritat. Una vegada més la Paraula ens diu que hem de confiar en el Senyor, i que no ens hem de refiar tant de les nostres pròpies forces. Ell farà drets tots els nostres camins.

Dimarts 6 novembre Hebreus 13,12-14

Hem d'estimar, respectar , obeir i pregar pels nostres pastors, ells vetllen per les nostres ànimes. Hem de tenir present que han estat cridats per Déu per edificar la seva església. Els pastors han de saber que hauran de donar comptes a Déu, i que han de fer la seva tasca amb alegria. Pau demana als creients que preguin per ell i aquesta és una lliçó que hem d'aprendre. Hem de pregar ferventment pels nostres pastors.

Dimecres 7 novembre Efesis 5,10-14

Bon dia! Ha sortit el sol. La llum de Crist il·lumina la teva vida amb bons fruits (bondat, justícia i veritat). Surts a la finestra i veus enmig del jardí un arbre que dona fruits perquè rep la llum del sol. La teva vida és com aquest arbre que en la mesura que és tocat per la llum de Crist dona els fruits del seu amor. Aixeca't! tu que dorms. I rep l'eternitat de Crist a la teva vida.

Dijous 8 novembre Proverbis 17,3-5

Com es presenta el dia? Segurament estàs ple de problemes que has de solucionar i sobre els quals has de reflexionar abans d'actuar. Espero que el text de Proverbis t'ajudi a tenir en compte la teva fe amb saviesa perquè els fruits de l'Esperit s'hi reflecteixin. La teva fe és provada per enfortir-te, i perquè creixi en tu la saviesa i l'amor.

Divendres 9 novembre 2a Corintis 1,3-7

Bon dia! Tingues paciència, però que no et resignis. No estàs sol. Tens l'ajut de l'Esperit de Déu que et deixarà tastar la victòria i el triomf. El consol de Déu t'arriba en forma de coratge per afrontar el dia d'avui tot recordant que "em veig capaç de tot gràcies a Aquell qui em fa fort" (Fl 4,13).

Dissabte 10 novembre Isaïes 30,15-17

Et despertes a una societat que és molt estressant. T'invito, avui, a relaxar-te dirigit la teva mirada vers Déu. És possible que te n'hagis allunyat en algun moment. Si és així, estigues tranquil. Déu et promet que si te'n lamentes (la teva vida dona un tomb complet), Ell restablirà la teva dependència i trobaràs en Ell misericòrdia i amor, i no judici. Sigues humil i reconeix que no tens drets davant de Déu i doblega't sense excuses a la seva misericòrdia.

Diumenge 11 novembre Lluc 1,46-53

Ser escollit per Déu gairebé sempre significa, al mateix temps, una corona d'alegria i una creu de tristesa. La dura veritat és que Déu no t'escull per a la teva tranquil·litat i comoditat, ni per a la teva egoista alegria, sinó per a una tasca que exigeix tot el que el teu cap, cor i mans puguin donar. Déu t'escull per utilitzar-te.

Dilluns 12 novembre Marc 2,9-12

Una anècdota pot aclarir el text d'avui: "Un nen, que sempre havia estat estimat i respectat pel seu pare, tenia por de la seva presència. Un dia que es va quedar adormit durant el culte, quan va obrir els ulls es va adonar que el pare li agafava el cap i el repenjava sobre el seu pit perquè pogués descansar". Això és el que Jesús va fer per a tu i per a tothom. Jesucrist va portar el perdó de Déu aquí a la terra.

Dimarts 13 novembre Salm 146,3-7

Tot està en un canvi permanent. La teva vida pot estar en crisi. Confiar en l'ésser humà, confiar en les teves possessions, confiar en tu mateix et porta al fracàs, a l'equivocació, a la corrupció. La paraula de l'ésser humà és insegura. Avui, com ahir i com demà, hi ha una alternativa: confiar en Déu. Avui no és un dia qualsevol, si tu t'ho proposes. Si poses la teva esperança en Déu, veuràs com Ell actua.

Dimecres 14 novembre Mateu 25,34-40

És important comprovar que, finalment, la salvació és per les obres. ¿No contradiu això la doctrina paulina i protestant de la salvació per la fe? De cap manera. Les bones obres, en si mateixes, no serveixen de moneda de canvi en el Regne de Déu. Som salvats, només perquè Déu ens salva, sense cap mereixement nostre. Però si la fe que professem no dona com a resultat una vida de servei, amor i compassió, això voldrà dir que la nostra fe és falsa.

Dijous 15 novembre 1a Cròniques 16,28-33

Les cartes dels apòstols solen acabar amb una doxologia. Aquesta és la fórmula normal a la vida del creient. La vida cristiana, quan som conscients d'ella, comença amb un cant de gratitud i de lloança al Senyor. És ell que ens ha fet cristians i ens ha donat la benedicció de tenir lliure accés a la seva presència. Ara bé, la vida cristiana també ha d'acabar amb un càntic de lloança. Crist és, per a nosaltres, l'alfa i l'omega, és a dir, el principi i la fi de la vida. A Ell sigui la glòria, que és el que vol dir "doxologia".

Divendres 16 novembre 1a Corintis 1,26-31

Al Regne de Déu, quasi tot és a l'inrevés. La comptabilitat no es porta de la mateixa manera que a casa nostra. Tenim uns valors humans, nostres, i la gent viu d'acord amb aquests valors. Així tenen preferència els forts, els de bona família, els savis, els benestants. Jesús ho canvia tot. Tal com diu el càntic de Maria: "Derroca els poderosos del soli i exalta als humils". En tot es veu, i s'ha de veure, que Déu és el poder que canvia les vides.

Dissabte 17 novembre Joan 1,1-5

Algunes versions de la Bíblia mantenen, en lloc de "la Paraula", l'original "Logos"; d'altres diuen "el Verb". Fins i tot hi ha alguna traducció molt lliure que diu directament "Crist". El que Joan vol dir-nos és que Crist és l'expressió de Déu, és a dir, la paraula que ens ha dirigit i en Ell ho hem de llegir i escoltar tot. No es tracta d'una emanació de Déu, o un Déu més petit. En Crist és Déu mateix que ve a nosaltres per tal de donar-nos la vida eterna.

Diumenge 18 novembre Romans 8,31-39

No sé si nosaltres arribem a tenir la seguretat que té l'apòstol. Més aviat diria que no. Això no vol dir que no tinguem confiança en el Senyor. La tenim, sense cap dubte. Però segurament no arriba tan lluny com la de l'apòstol. Ell està segur: res no el pot apartar de Crist. El seu amor el té presoner. Pel futur ell veu problemes i afliccions, però –ens ho diu de tot cor- en sortirà més que vencedor. No gràcies a la seva força, sinó a la companyia de Crist. Com nosaltres, si el volem seguir.

Dilluns 19 novembre Mateu 19,16-22

A la vida del jove ric hi ha un epitafi: "se n'anà trist" de la presència de Crist. Es va quedar amb la mort quan tenia accés a la vida. Va haver de triar i va preferir "pájaro en mano que cien volando"; és a dir, entre l'amor de Déu i l'amor als diners es va quedar amb la terra i sense cel. El que hem de recordar sempre és que el Regne de Déu no és un bé, junt a altres béns. No es pot sumar al que ja tenim. És sempre una disjuntiva: o Jesús i el que Ell significa, o els diners.

Dimarts 20 novembre Ezequiel 18,1-4

Els deixebles van presentar a Jesús una pregunta semblant a la del passatge. Va ser davant d'un cec de naixement: "Qui va pecar, ell o els seus pares?" Jesús va rebutjar la pregunta. Ni ell ni els seus pares. Els béns o les desgràcies materials que arriben a nosaltres o ens fereixen, no podem atribuir-los a Déu. És cert que no sabem per què arriben a nosaltres i molt sovint repetim allò de "per què a mi?" Són misteris a resoldre en el Regne de Déu. Però el que sí hem d'afirmar és que cadascú respondrà personalment dels seus actes.

Dimecres 21 novembre Lluc 12,35-38

L'amonestació de Jesús es repeteix una i una altra vegada a l'evangeli i a tota la Bíblia. Vivim en un món perillós. Pere ens diu que hi ha com un lleó al voltant nostre que ens vol engolir. Per tot arreu hi ha pedres d'ensopegada. També hi ha dimonis que es vesteixen de llum i eloqüents predicadors que són missatgers de la mentida i que, ens diu l'evangeli, "enganyaran a molts". Cal anar en compte per no caure en els seus parany. L'antídot és seguir Jesús. Només.

Dijous 22 novembre Mateu 11,28-30

Aquesta és la gran invitació de l'evangeli! Qui ens la fa és el gran pastor de les ovelles. Aquell que s'ha donat, per amor, per tots nosaltres. Ell ens invita al seguiment. Ho sap bé això: que d'alguna manera tots anem per la vida amb la nostra càrrega feixuga. I ens vol ajudar. Deixar una càrrega per acceptar la de Crist. Sí. Però la seva, per feixuga que sigui arriba a ser lleugera perquè Ell ens ajuda a portar-la.

Divendres 23 novembre Levític 26,3-6

Cal no entendre malament aquest passatge i ho faríem si l'interpretéssim literalment. L'hem d'examinar a la llum de tota la revelació bíblica i, especialment, tenint en compte l'ensenyament de Jesús. Ell mai no ens va prometre canviar obediència a la seva llei per benediccions materials. Al contrari, ens va advertir que en el món tindríem aflicció; però que finalment obtindríem la victòria. Hem de seguir Jesús tant si fa bon temps com si el fa dolent. En l'abundància i en la necessitat.

Dissabte 24 novembre 1a Corintis 1,4-9

Pau ha de dir coses molt dures als cristians de Corint en aquesta carta pel que fa al seu comportament com a membres de la família de Déu. Ho farà sense embuts, com és el seu costum, però abans de fer-ho vol fer constar el seu amor vers tots els que formen la comunitat i el reconeixement del que bo i millor hi ha entre ells. Una comunitat cristiana no és una comunitat perfecta, tot al contrari, sempre ens cal reconèixer les nostres mancances i mai no s'han de dissimular, sinó corregir. Però per damunt de les nostres errades hi ha l'amor de Déu que ens manté fermes. La nostra fe està fonamentada en la fidelitat de Déu.

Diumenge 25 novembre Isaïes 64,5-8

Tractem d'entendre i treure suc de la imatge del profeta: Déu és el gran terrisser i nosaltres l'argila a les seves mans. Per tant, ens hem de deixar emmotllar per Ell. En les seves mans hem de ser passius, deixar que el seu Esperit ens penetri; i fer-ho de tal manera que siguem refets a la seva imatge. És a dir, recobrar la que, per causa del pecat, hem perdut. Només Ell ens pot donar una nova forma humana i espiritual que reflecteixi la seva imatge. Del deixebles se'n deia que "se'ls coneixia que havien estat amb Jesús.

Dilluns 26 novembre 2 Pere 3,8-9

Déu és pacient amb nosaltres. Nosaltres hem de ser pacients davant l'acció de Déu. Les nostres presses no són les presses de Déu, ni les nostres expectatives les seves. HI ha una voluntat sobirana de Déu que té com a propòsit i com a prioritat la salvació de tots els homes. Aquesta ha de ser també la nostra prioritat. Finalment, hem de recordar que els nostres temps no són els de Déu, com tampoc els nostres pensaments es poden confondre amb el seus. Nosaltres veiem un tros de la història; Déu la veu en la seva totalitat i en Ell hem d'esperar.

Dimarts 27 novembre Salm 107,1-3

El salm l'hauríeu de llegir tot sencer. Està presidit per la frase del verset 1 "El seu amor perdura eternament", però el cos del salm és recordar els actes alliberadors del Senyor. És el salm de l'experiència religiosa. Un record de la història del poble d'Israel quan en circumstàncies molt difícils van poder constatar el poder i l'ajuda de Déu. Això es pot aplicar a qualsevol comunitat humana (l'experiència de la presència de Déu a la nostra comunitat) i a qualsevol vida cristiana.

Dimecres 28 novembre Lluc 1,26-33

"Déu te guard! Ell és amb tu. No tinguis por!"

És aquesta l'essència del missatge dels àngels. Gabriel (nom que significa "home de Déu" o "guerrer de Déu") anuncia la presència de l'Emmanuel a Maria d'una forma única. Maria, "una noia verge", la reina del cel? Una noia de poca importància o "beneïda entre totes les dones"? És única la seva importància per a Ell com a partera i amfitriona de Déu. Així mateix la teva importància també és única per a Ell. El que compta és només la seva visita, que s'apropa, s'estén i es perllonga. Ens té en compte. Perquè Ell ha vingut a aquest món, som tots reis del cel.

Dijous 29 novembre Apocalipsi 21,9-11

És realista, el vident Joan. La vida no és un "chupa-chups", la història no és només ensucrada. Hi ha copes plenes de plagues i penes amargues. Però el realista no és pessimista, el clarividenc no ho veu tot negre. Escolta una veu que li indica una mica més allà, es deixa guiar per un missatger que li fa veure per sobre de les copes amargues. La terra esdevenidora, innocent en la seva joventut, radiant com una noia, esperada com una núvia, a punt per donar-li la mà i més al gran amant, una promesa personalitzada. Aquesta estimada "Jerusalem" té les mides ideals: "dotze mil estadis", el perímetre de tot el món conegut. Aquí dins hi ha lloc per mi, i per tu també.

Divendres 30 novembre Gènesi 2,7-9

Tota la vida en una imatge. Som pols, un grapat de terra, una part de la naturalesa, efímers i fràgils, però dotats d'un esperit, inspirats d'alè, modelats per viure i reflectir el nostre creador. Entre tots els arbres que s'agafen a la terra i s'estiren cap al cel com persones, i que ens alimenten entre terra i cel, en destaquen dos. L'arbre del coneixement del bé i del mal, que se'ns en va quedar un tros travessat a la gola, sense ser digerit fins avui, deixant el seu sabor agre dolç a la boca. I l'arbre de la vida que tothom busca i que està clarament a la vista: diferent de tots els arbres, té forma de creu i neix a l'Edèn anomenat Gòlgota. La seva fruita es multiplica miraculosament en els dies festius de la nova creació i es reparteix a tots els afamats i els assedegats en forma de pa i vi.

Dissabte 1 desembre Lluc 1,76-79

"El poble que caminava en la fosca ha vist una gran llum. Una llum ha resplendit per als qui vivien al país tenebrós. Tu, Senyor, els has multiplicat, els has omplert d'una alegria immensa" (Is 9,1s):

"Perquè ens ha nascut un infant, el teu fill ens és donat com a germà. El teu regne l'has posat a les seves espatlles. Ara el portem també nosaltres." (Arnim Juhre, poeta)

Amb Joan, amb els profetes i poetes som nosaltres els preparadors, missatgers, portadors de perdó, llum i pau.

Diumenge 2 desembre Salm 34,5-8

"Redreceu-vos i alceu el cap, que el vostre alliberament s'acosta!" (Lc 21,28)

Pot ser que també vegis altres coses que et venen a sobre i t'esglaien. "Que els ocells de la preocupació i la pena volin damunt del teu cap, no ho pots evitar. Però que facin niu en el teu cabell, això sí que ho pots impedir." (M. Luter) Per això no més es necessita un gest decidit que els espanti i una clara mirada que distingeix l'àngel que està a prop.

Dilluns 3 desembre Romans 8,1-4

Déu ha condemnat el pecat, però ha alliberat el pecador.

És un escàndol: el culpable és justificat com a culpable. Déu no és cec, no pensa que l'home sigui innocent. Ha vist molt bé la culpa dels homes, els seus delictes, que mereixen la mort perquè porten a la mort. La sentència és: condemna; i és: absolució. El jutge ha volgut ocupar el lloc del processat, amb totes les conseqüències. Els qui entenen i accepten aquest canvi, els condemnats alliberats, ara viuen amb l'esperit de justícia.

Dimarts 4 desembre Hebreus 11,8-10

“Vell pelegrí, jo vaig fent via, com foraster arreu del món ...”

Per què ens ha d'anar diferent de com li va anar al nostre mestre, que no trobava cap lloc on hostatjar-se ni tenia on reposar el cap? Només caminant al seu costat i amb els seus seguidors podem ser habitatge de Déu, vius per fe i confiança. El mandat dels cristians no és buscar una llar sinó ser una llar per a Déu i per als altres.

Dimecres 5 desembre Lloc 21,29-33

Ha brotat l'arbre. No són madurs els fruits, encara? Fa dos mil anys que veiem que tot això succeeix. Veiem calamitats i tribulacions. Veiem passar persones i generacions. Veiem a prop el Regne de Déu. I no ve? O no som madurs?

“La llunyania de Déu és només la incomprendibilitat de la seva proximitat que tot ho penetra i tot ho amara.” (Karl Rahner, teòleg catòlic)

Dijous 6 desembre Isaïes 44,6-8

Avui hi ha molts déus que aixequen les seves veus i tempten, atrauen i sedueixen a molta gent. Solen ser déus sense consciència d'història ni de futur, sense ahir ni demà, déus de l'ara i de seguida, sense espai per a altres generacions, altres pobles i altres persones amb altres històries. Aquests déus falsos es diuen èxit o plaer, consum o reconeixement. Què és un veritable déu? Una roca en la qual m'he recolzat en temps passats i on demà, en aquest món ple de canvis, també m'hi podré apuntalar. Hi trobaré estabilitat sense està lligat, perquè em dona una fermesa que allibera i on hi ha lloc pels altres, també.

Divendres 7 desembre Lloc 11,9-13

L'evangeli no ens promet complir tots els nostres desitjos. Que rebi qui demana, que trobi qui busca, que s'obri a qui ho demana. És ben possible que un pare li doni pa en comptes de peix al seu fill, si aquest digereix malament el peix o ja n'ha menjat molt. Però Jesús promet que es rep, es troba i s'obre alguna cosa a qui es dirigeix a Déu. Ell reacciona i canvia, i per a bé. “Déu no compleix tots els nostres desitjos; però sí totes les seves promeses.” (D.*Bonhoeffer)

Dissabte 8 desembre Deuteronomi 1,16-18

“Déu no ens ha donat un esperit de covardia, sinó un esperit de fortalesa, d’amor i de seny” (2Tm 1,7) per complir la seva voluntat d’estimar a Déu per sobre de totes les coses i al nostre proïsme com a nosaltres mateixos, “per enfortir les mans que defalleixen i els genolls vacil·lants” (He 12,12).

Diumenge 9 desembre Lluc 7,6-9

Són sovint els estrangers i els pagans, no creients, que coneixen millor a Jesús que els seus. No el veuen a través d’un sistema de veritats sinó com la seva única possibilitat, no es veuen com els justos sinó com a necessitats, no l’agafen com a una possessió sinó que s’obren per a la gràcia. És per això que Déu justifica a l’home ateu i no al religiós, al públicà i no al fariseu, al que és conscient de la seva perdició i no del seu dret. Els justos i pietosos no necessiten Déu, són autosuficients.

Dilluns 10 desembre Mateu 7,1-5

“L’home veu l’aparença. El Senyor veu el fons del cor.” (1Sam 16,7)
Això protegeix la dignitat de la persona. Amb l’altra persona sempre tractem amb un misteri que només Déu coneix. Podem posar-nos a la seva disposició per ajudar i col·laborar, però mai per manipular o controlar.

Dimarts 11 desembre Gènesi 18,1-5

“No us oblideu de practicar l’hospitalitat! Gràcies a ella, alguns sense saber-ho van acollir àngels.” (He 13,2)
Des de sempre, Déu es disfressa per visitar els seus, i des d’aquell rodamon que va sortir de Natzaret sabem que Ell acostuma disfressar-se de la manera més humil i escandalosa. El rei com a captaire: un que ens necessita.

Dimecres 12 desembre Isaïes 40,3-5

Pregunten: On és el vostre Déu? Dorm? S'ha avorrit? N'està tip de tot? Ha donat l'esquena al món? Els profetes bíblics, coneixedors dels homes i de Déu, ens diuen que està venint. Que el que vol és ser a prop dels seus, enmig del seu desert espiritual, cara a muntanyes de problemes i enmig de valls tenebroses de confusió. I la seva vinguda, l'aparició del seu amor tan gloriosa com silenciosa, canvia tot el paisatge, mou muntanyes, obre valls i fa florir estepes. Ho veus, ho sents?

Dijous 13 desembre Lluc 2,25-32

“Crist? És un abisme ple de llum. S'ha de tancar els ulls per a no precipitar-se.” (F. Kafka, escriptor) Hi ha molta gent qui prefereix tancar els ulls per mantenir el control de la seva vida (deixem fora si una cosa controlada es pot anomenar vida). Són els boigs, pobres, perdedors qui s'atreveixen a veure i prefereixen aquest abisme al control dels altres i a la pròpia impotència. Sí, és un abisme. Abocant-te a Jesús, perds el sòl de sota dels peus. Vius al buit, caient fins adonar-te que aquest nen que tens als braços t'aguanta a tu mitjançant la seva connexió amb el cel, el raig de llum que t'envolta a tu també.

Divendres 14 desembre Lluc 17,11-19

“A la vida diària amb freqüència no ens adonem que en el fons rebem molt més del que donem. I no tenim en compte que la gratitud enriqueix una vida. Sobreestimem el que fem nosaltres i no valorem prou tot allò que hem pogut assolir gràcies als altres” (D. Bonhoeffer)

M

Dissabte 15 desembre alaquies 3,22-24

El nom Malaquies vol dir “el meu missatger”. És la mateixa paraula que també s'utilitza pels àngels, missatgers de Déu tan misteriosos com aquest profeta del segle V a.C. El missatge de Déu, és tot el que importa, és un missatge de reconciliació. Ell desitja que ens reconciliem amb Ell i la seva voluntat que és vida per a tots, i amb les altres persones, pobles i generacions. A un món que porta en si la perdició, és només la reconciliació que ens pot guardar de l'extermini.

Diumenge 16 desembre Mateu 12,33-37

L'expressió hebrea per "paraula", dabar, ens recorda que paraules són molt més que so i fum. Que són vives i eficaces, i tenen força com una espasa de dos talls: dabar vol dir paraula i fet.

Per això les paraules s'han de tractar amb compte com un ganivet que pot tallar nusos i també la pell, com una metzina que pot curar o matar. Els proverbis dels savis ens ensenyen com tractar amb saviesa les paraules delicades:

"Hi ha homes que fereixen quan parlen, però les paraules del savi amoreixen... Qui molt xerra no evita la falta, la persona assenyada mesura les paraules... Tu parla a favor dels sense veu, enarbora la causa dels dissortats!"

Dilluns 17 desembre Zacaries 3,3-5

Els grans sacerdots no són pas millors que els petits delinqüents. Davant de Déu som tots uns fills pròdigs i perduts, amb les mans brutes de tot el que surt de dins nostre (i no del que toquem i experimentem). Què bé que Déu tingui uns missatgers que no s'espantin per les taques, que no cerquin només tapar-les o treure-les (no es treuen perquè són profundes), sinó ens treuen la pell i ens donen un aspecte nou del tot! Què bé que puguem ser missatgers de la renovació els uns per als altres! "Revestiu-vos doncs de compassió, de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència, i damunt de tot: revestiu-vos d'amor!" (Col 3,12-14)

Dimarts 18 desembre Efesis 1,3-6

"Per als ambiciosos, que no s'accontenten ni amb el guany de la vida ni amb la bellesa del món, hi ha un càstig en amargar-se aquesta vida a ells mateixos i en què no posseeixen la bellesa del món." (Leonardo da Vinci)

Dimecres 19 desembre Filipencs 4,4-7

"Alegra't, ciutat del Senyor! Crida de goig, Jerusalem, i Barcelona! Mira: el teu rei ve cap a tu, just i victoriós. Arriba humilment, muntat en un burro, en un pollí, un fill de somera. Així destruirà carros de guerra i cavalleria, trençarà els arcs dels guerrers i anunciarà la pau als pobles. Dominarà d'un mar a l'altre, des de la costa fins a l'extrem del país." (Zac 9,9s)

Dijous **20 desembre** Salm 139,7-12

Hi ha molts motius per amagar-se del Senyor: vergonya, orgull, por. Però, n'hi ha molts més per agrair-li que Ell ens troba i ens complementa la vergonya amb goig, ens canvia l'orgull per alleujament, i ens il·lumina la por amb el consol.

Divendres **21 desembre** Joan 3,16-17

“No trenca la canya esquerdada ni apaga el ble que vacil·la. Porta justícia amb fermesa, sense vacil·lar ni doblegar-se, fins que l'hagi implantada a la terra. I els qui viuen lluny esperen les seves decisions.” (Is 42,3s) I mentrestant el Senyor espera les nostres confessions: “Em dieu llum - doncs vegeu-me! Em dieu camí - doncs seguiu-me! Em dieu vida - doncs busqueu-me! Em dieu bell - doncs estimeu-me! Em dieu l'amor - doncs sigueu el buf suau! Perquè si m'estimeu, ho heu fet tot.” (Inscripció a l'església de Lübeck)

Dissabte **22 desembre** Mateu 2,13-15

“La Llei fou donada per Moisès, però gràcia i veritat han vingut per Jesucrist.” (J 1,17) Per a Mateu, Jesús és el nou Moisès i constitueix el nou poble de Déu. Com Moisès, el nen va ser amenaçat, com ell va venir d'Egipte per alliberar els captius, va fer un sermó a la muntanya i va servir de mitjancer entre Déu i els homes, va revelar la voluntat de Déu en cinc grans discursos; també va morir fora dels límits de la terra promesa i els altres “van sortir dels sepulcres i van entrar a la ciutat santa” (27,53). Així ha obert un camí enmig del desert per a tots els qui segueixen aquest missatger amenaçat, i la seva llei d'amor.

Diumenge **23 desembre** Salm 8,2-5

“Bon Déu i Pare, quan arriba el teu Regne, els coixos salten i els muts vessen alegria, els cecs veuen la teva glòria i els tristos esclaten a riure. Senyor, hi ha molts tristos, molts cecs, molts coixos. Són molts els que estan de dol i passen penes. Apiada't de tots nosaltres i vine, que t'estem esperant.” (M. Leist, psicoterapeuta)

Dilluns 24 desembre 1Joan 4,9-11

“Allò que era gran, no segueix sent gran
ni és petit allò que era petit
la nit té dotze hores
i ja arriba el dia”

(B, Brecht, poeta)

Dimarts 25 desembre Joan 1,14-18

El teu regal més gran de Nadal és Déu mateix, el seu amor i la nova vida per a tu. Aquest regal no cap dins de cap bossa, és massa gran. Per tota una vida. No has de fer res. Només has d'acceptar-lo, obeir-lo i agafar-lo. T'alimentarà cada dia, i n'hi haurà prou per donar-ne als altres quan ho necessitin. Aquest és el goig més gran del donador: seguir regalant i compartint, gastar el seu do.

Dimecres 26 desembre Lluc 2,8-14

Quin senyal per a la salvació del món: un nen amb bolquers en una menjadora! Quins missatgers d'aquesta notícia: uns pastors vivint al ras, de nit! Quin cant més nou que sona a la terra i la converteix gairebé en un cel! Quin Déu que estima els homes i la pau, gairebé més que la glòria al cel! Quin escàndol i quin consol que no ens puguem salvar nosaltres mateixos!

“Talment com per avergonyir els esforços i rendiments humans més exorbitants i espectaculars, ens trobem aquí davant d'un nen situat al bell mig de la història universal.” (Dietrich Bonhoeffer)

Dijous 27 desembre Salm 40,2-4

“Gràcies d'aquesta aurora encesa, gràcies d'aquest nou dia clar!”

Vivim en un nou dia, que va néixer enmig d'una nit d'hivern, quan l'estrella de l'esperança va il·luminar la foscor i va donar escalf als cors gelats. Per a Déu no va començar gaire bé aquest nou dia. Ell s'ha inclinat tant, fins a caure dins de la fossa profunda, fins a estar al costat dels qui viuen a les ombres de la mort. Així les ombres i els murs s'enretiren. Un estable es converteix en el lloc on canten els àngels. I tu, siguis on siguis en aquest món, no estàs sol, pots unir la teva veu i veure clarejar.

Divendres 28 desembre Hebreus 11,1-3

“No hem arribat encara a la sala de festa, però ja tenim la invitació, ja veiem els llums i escoltem la música.” (Ernesto Cardenal, mossèn, poeta i polític nicaragüenc)

La fe, en seguir la gran invitació, ens fa viure el món de forma diferent. En simples aparences, com pa i vi, veiem els aperitius de la gran festa, engrunes de la taula del Senyor. Reconeixem en els nostres veïns i companys els convidats estimats. I sabem que aquesta societat turmentada i aquest món que gemega són el vestíbul de la casa de Déu, que espera la seva gran transformació.

Dissabte 29 desembre Jeremies 31,27-28

No construir sense enderrocar, començar sense acabar, fer sense deixar. No hi haurà nous passos l'any que ve, sense deixar enrere el que és vell i passat. “Hi ha un temps d'infantar i un temps de morir, un temps de plantar i un temps de collir, un temps de matar i un temps de guarir...” L'Esperit Sant ajuda a diferenciar els esperits i els moments, el mal i el bé. Per construir el bé i enderrocar el mal, el Senyor et necessita a tu.

Diumenge 30 desembre Jaume 5,7-9

“Paciència” té a veure amb “patir” però no amb “passivitat”. Haig de veure els meus límits que sempre seran més que la meua potència, haig de deixar temps i oportunitats als altres i al Senyor. Haig de tractar activament també el meu activisme, la meua impaciència, el meu saber com ha de ser, el meu voler ser Déu. Puc ser pacient amb mi. La paciència val per a mi i val per als altres. No puc jutjar. No puc canviar - ni a mi ni als altres. “Això és la diferència entre homes i déus. Déus poden canviar-se, homes només poden ser canviats.” (Cees Nooteboom, escriptor). El nostre Déu ja està venint - a la seva manera, en la seva lentitud vertiginosa.

Dilluns 31 desembre Salm 103,8-12

“Un dia se'ns presentarà el compte per l'esclat del sol i el xiu-xiu de les fulles, pels lliris fosforescents i els pins foscos, per la neu i el vent, pel vol d'ocells i l'herba i les papallones, per l'aire que respirem i la vista de les estrelles i per tots els dies, les tardes i les nits. Un dia serà temps per anar-nos i pagar. El compte, si us plau! Però el vam fer sense l'amo: Os convido, diu Ell, i riu fins a la fi del món, ha estat un plaer!” (Lothar Zenetti, poeta)

Article del Dia a Dia de Marta López Ballalta.

Textos preparats per Enric Capó i Ralph Baudisch pel Dia a Dia del 4trim del 2004.

Maquetació i correcció: SFM i ERS.